

kunne jo Meningerne være forskjellige. De Forhandlinger, der her have været førte i de tidligere Aar, ere gaaede i Retning af, at der var stor Grund til Uengsteligbed for, at den kortere Opfigelsesfrist, som nu i Almindelighed gjælder, vilde blive misbrugt, saasnart Leieren paa en eller anden Maade gjorde sig en Smule, ja, hvad skal jeg kalde det — „misliebige“ overfor sit Herfskab. Men i ethvert Fald, hvorledes man end ser paa Sagen, maa det dog ogsaa siges, at den korte Leiefrist indeholder ingen Garanti for, at en Mand med al sin Kraft og Energi kan kaste sig over Arbeidet paa sin Jord og bringe det op til, hvad det saa godt som kan bringes op til. Jeg skal ikke fordybe mig videre i Diskussionen. Jeg skal endnu kun til det ærede Medlem fra Næstved (Beth) sige, at naar Bestyrelsen ikke har konfereret med ham om Tiltrædelsen som Forslagsstiller, saa gjør jeg ham ingen Undskyldning derfor. Dette Lovforslag er gaaet igjennem Thinget og tilhører den Ene og Anden lige meget, og naar det ærede Medlem ikke har faaet dette at vide om Bestyrelsens Indtræden, maa han skrive det paa sin egen Regning. Bestyrelsen har ikke tiltraadt Forslaget uden først at konferere med sine Parti-medlemmer gjentagne Gange, og at det ærede Medlem ikke har været til Stede og hørt, hvad der er passeret, maa han skrive sig selv paa Regning og ikke os.

Indenrigsministeren (Sunderslev):

Jeg ønsker endnu at gjøre en Bemærkning overfor en Dittring, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Clausen) fremsatte ligeoverfor mig, og jeg tror ogsaa, et andet Medlem her i Salen, der har talt om, at Bestemmelsen i § 3 om Synsforretningen var saa betryggende. Maatte jeg dog spørge, hvorledes det Alternativ skal forståes, der staar i den tredje sidste og næstsidste Linie af § 3, første Stykke, hvor det hedder: „eller i Mangel deraf har sørget for ved en Synsforretning at bevisliggjøre samme“, nemlig Jordloddens og Bygningernes Tilstand. Det forekommer mig, at naar Vedkommende benytter den Udvei, som her er aabnet, nemlig at tage Syn over Lodden, kan han for Resten gjøre, hvad han vil, og saa reise Erstatningsfordring senere.

Jeg ønsker tillige at sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), at naar jeg talte om Berøring med Eiendomsretsforholdet, saa var det særlig netop overfor Bestemmelserne om tvungen Forpagtning i 12 Aar. Det ærede Medlem kan have Ret i, at der ved Forordning af 27. Mai 1848 og mange andre Forordnin-

ger fra den absolute Konges Tid er sket meget betydelige Indgreb i Eiendomsretten, som maaske kunde være forsvarlige og nødvendige af Hensyn til Tidens Trang, men man levede den Gang ikke under en Grundlovsbestemmelse som den, der nu findes med Hensyn til Eiendomsrettens Opretholdelse. Den absolute Konge kunde i mange Henseender handle friere, og hvis man tænkte sig Forholdet fortsat, vilde mange Forhold ordnes meget hurtig, som nu gjennem en lang Marceffe maa læmpes.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ønsket en hel Række Dplysninger. Jeg vil i den Anledning tillade mig at sige, at dette er et privat Lovforslag, de ærede Forslagsstillere, som have plaidet Lovforslaget, have leveret Motiverne, og det er altsaa der, det ærede Medlem nærmest maa henvende sig angaaende de Dplysninger, han ønsker. For mig er der i dette Tilfælde, under 1ste Behandling af denne Sag, ingen Anledning til at være forberedt, især da Behandlingen er kommen med saa overordentlig kort Barsel. Hvad der er nødvendigt for mig til at angive Regjeringens Stilling overfor Forslaget, er jeg i Besiddelse af, men overfor andre yderligere Fordringer tror jeg ikke, det er min Sag ved denne Forhandling at levere Stoffet.

Berg:

Efter Grundloven har Thinget Forslagsret, og jeg vidste ikke rettere, end at Ministrene i Embeds Medfør vare ligesaa forpligtede overfor saadane Forslag, som overfor deres egne. Det maa jeg imidlertid absolut fastholde som Grundlovens Mening, thi ellers har den lige Forslagsret for Thingene eller for Rigsdagen som for Regjeringen tabt sin Betydning. Al der maaske er en Undskyldning for den høie Regjering i Forskjellen mellem Fremkomsten af de to Slags Forslag med Hensyn til ikke at være saa forberedt, til at give Svar paa mulige Forespørgsler, der staar i Forbindelse med Forslaget, eller som kunde fremkomme under 1ste Behandling, vil jeg indrømme den høitærede Minister; men jeg vil kun sige, at mine enkelte Spørgsmaal vare, synes mig, saa bestemte sigtende paa Indholdet eller paa det Thema, vi her forhandle, at jeg maatte antage, at den høitærede Minister havde haft Svaret lige ved Haanden, ligesaa vel som han havde de Tal ved Haanden, som han opgav. Jeg ønskede at gjøre navnlig den konstitutionelle Bemærkning, fordi jeg frygter for, at der i den høitærede Ministers Afvisning af min Forespørgsel, som jeg isøvrigt nok kan forstå, skulde ligge mere,